

Before reading the Haftarah:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בְּנְבִיאִים טוֹבִים,
וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים בְּאַמֶּת, בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַבוֹחֵר בַּתּוֹרָה
וּבְמִשְׁחָה עַבְדּוֹ, וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ, וּבְנְבִיאֵי הָאַמֶּת וְצַדִּיק.

After reading the Haftarah:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, צוֹר כָּל הָעוֹלָמִים, צַדִּיק בְּכָל
הַדּוֹרוֹת, הָאֵל הַנְּאֻמָּן הָאוֹמֵר וְעֹשֶׂה, הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם, שֶׁכָּל דְּבָרָיו
אַמֶּת וְצַדִּיק. נְאֻמָּן אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ, וְנְאֻמָּנִים דְּבָרֶיךָ, וְדָבַר אֶחָד
מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזוֹר לֹא יָשׁוּב רִיקָם, כִּי אֵל מֶלֶךְ נְאֻמָּן (וְרַחֲמָן) אַתָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל הַנְּאֻמָּן בְּכָל דְּבָרָיו.

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ, וְלַעֲלוּבַת נַפְשׁ תּוֹשִׁיעַ בְּמַהֲרָה
בְּיַמֵּינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְשַׁמַּח צִיּוֹן בְּכַנְיָהּ.

שִׁמְחָנוּ, יי אֱלֹהֵינוּ, בְּאַלְיָהוּ הַנְּבִיאָה עַבְדְּךָ, וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד
מְשִׁיחֶךָ, בְּמַהֲרָה יָבֵא וַיְגַל לְבָנָנוּ, עַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר, וְלֹא יִנְחָלוּ
עוֹד אַחֲרָיִם אֶת כְּבוֹדוֹ, כִּי בְשֵׁם קִדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ שֶׁלֹּא יִכָּבֵה גֵרוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מֶגֶן דָּוִד.

עַל הַתּוֹרָה, וְעַל הָעֲבוֹדָה, וְעַל הַנְּבִיאִים, וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה,
שְׁנַתָּת לָנוּ, יי אֱלֹהֵינוּ, לְקַדְּשָׁה וּלְמַנוּחָה, לְכָבוֹד וּלְתַפְאֻרָת. עַל
הַכֹּל, יי אֱלֹהֵינוּ, אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ, וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ, יִתְבָּרַךְ שְׁמֶךָ
בְּכָל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת.